

Mijn laatste verslag van een bijeenkomst van W.G.2.1.

Een en ander was zo mogelijk nog walgelijker dan de vorige bijeenkomst in North Berwick. Het was besloten, dat het document, waarover beslist zou worden in München voor 1 October in ons bezit zou zijn; omtrent die datum kregen wij een rapport MR99. Aan het begin van de bijeenkomst in München kregen we een nieuw rapport MR100. Het verschil tussen deze twee werd door van W. naar behoefte (zijn behoefte, wel te verstaan) gebruikt. Als het er om ging aan te tonen, dat hij aan zijn verplichting van 1 Oktober voldaan had, dan werd het verschil tussen deze twee documenten gebagatelliseerd, als het er om ging het huidige gezelschap recht van spreken te ontzeggen werd er de aandacht op gevestigd, dat niemand van dit gezelschap MR100 voldoende diepgaand bestudeerd kon hebben! Kortom, the usual trick.

Een groot gedeelte van de week is er aan gependeed om een "Cover Letter" op te stellen, die voldoende reserve tot uiting bracht om unaniem ondertekend te kunnen worden. Deze heeft de staat bereikt, dat een straw ~~vote~~ vote ten aanzien van zijn acceptabiliteit haalde zoiets als 34 voor, twee tegen en een onthouding, kortom het begon er op te lijken. Op de laatste morgen bleek de meegaandheid van van W. alleen maar tactiek geweest te zijn om de oppositie te sussen en kwam hij met een verbeterde versie, die voor een soliede minderheid onacceptabel was. Zoals is gezegd "It takes two drivers to avoid a collision" en van W. heeft het hier op aangestuurd, wellicht de misrekening makend, dat het volgende Minority Report, dat in ontwerp sinds dinsdagmorgen gecirculeerd had, of zo duidelijk gesteld was, dat het geen ondersteuning zou vinden, of op formele gronden onder tafel gewerkt zou kunnen worden. Toen het wel ondersteuning vond, heeft hij het tweede geprobeerd maar zulks is mislukt.

Ik laat hier de tekst van het minderheidsrapport volgen:

Minority Report.

We regard the current report as the fruit of an effort to apply a methodology for language definition to a newly designed programming language. We regard the effort as an experiment and professional honesty compels us to state that in our considered opinion we judge the experiment to be a failure in both respects.

The failure of the description methodology is most readily demonstrated by the sheer size of the report in which, as stated on many occasions by its authors, "every word and every symbol matters" and by the extreme difficulty of achieving correctness. The extensive new terminology and the typographical mannerisms are equally unmistakable symptoms of failure. We are aware of the tremendous amount of work that has gone into the production of the report, but this confirms us in our opinion that adequacy is not the term that we should employ of its approach. We regard the high degree of inaccessibility of its contents as a warning that should not be ignored by dismissing the problems of "the uninitiated reader". That closer scrutiny has revealed grave deficiencies was only to be expected.

Now the language itself, which should be judged, among other things, as a language in which to compose programs. Considered as such, a programming language implies a conception of the programmer's task. We recognize that over the last decade the processing power of commonly available machines has grown tremendously and that society has increased its ambition in their application

in proportion to this ~~XX~~ growth. As a result the programmer of today and tomorrow, finding his task in the field of tension between available equipment and desired applications, finds himself faced with tasks of completely different and still growing scope and scale. More than ever it will be required from an adequate programming tool that it assists, by structure, the programmer in the most difficult aspects of his job, viz. in the reliable creation of sophisticated programs. In this respect we fail to see how the language proposed here is a significant step forward: on the contrary, we feel that its implicit view of the programmer's task is very much the same as, say, ten years ago. This forces upon us the conclusion that, regarded as a programming tool, the language must be regarded as obsolete.

The present minority report has been written by us because if we had not done so, we would have forsaken our professional responsibility towards the computing community. We therefore propose that this Report on the Algorithmic Language ALGOL 68 should not be published under IFIP sponsorship. If it is so published, we recommend that this "minority report" be included in the publication.

Signed: Edsger W.Dijkstra
Fraser Duncan
Tony Hoare
Brian Randell
Gerhard Seegmueller
Wladislaw M.Turski
Mike Woodger

Bij discussie bleek, dat omissie van de laatste vier regels van de een na laatste paragraaf (te beginnen bij "on the contrary...") er nog zo vier handtekeningen bij te krijgen waren geweest; de ondertekenaars hebben niet mede ondertekend uit naam van de afwezigen, wier "proxy" hen was toevertrouwd (twee of drie). Dat was dan dat.

Er wordt (door onze parent committee) onderzocht of de oprichting van een ~~XXXX~~ nieuwe Working Group (W.G.2.3 of 2.4) "On Requirements of Programming Tools" kan worden samengesteld opdat een zich in de laatste vergaderingen uitkristalliserend minderheidsstandpunt vrucht drage. Het was opvallend te zien, hoe vele van de leden van WG2.1 hier niet zonder afgunst belangstelling voor toonden; het heeft ons de grootste moeite gekost om de Chairman er van te weerhouden de deur naar deze nieuwe Working Group wijd open te zetten. Wat we zo proefden was "Gee, that sounds interesting..." en hoe gemakkelijk dat ook was om waar te nemen, het is een beetje moeilijk om werk te ondernemen, ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ met mensen, die zulks in het verleden constant verhinderd hebben.

Om met een citaat van Dorothy Sayers te eindigen "I consider it a disgraceful ending to a most disastrous affair". Het is ontmoedigend om te zien, waartoe iemand, vertrouwend op takt en taktiek, zich kan laten verleiden; persoonlijk put ik slechts troost uit de overweging dat voor mij die verleiding niet groot is!

Edsger W.Dijkstra